“Pritni pra! Sigurisht, edhe ne jemi duke pritur me ju ”

Një fjalim nga Emir-ul-Muminin
Ebu Bekr el-Husejni el-Hurejshi el-Bagdadi
Allahu e ruajt

“Pritni pra! Sigurisht, edhe ne jemi duke pritur me ju”

Një fjalim nga Emir-ul-Muminin, Halifi i Muslimanëve
Ebu Bekr el-Husejni el-Hurejshi el-Bagdadi (Allahu e ruajt)

Me emrin e Allahut, Mëshiruesit, Mëshirëbërësit

Në të vërtetë, gjithë lavdërimi i takon Allahut, ne e lavdërojmë Atë dhe kërkojmë ndihmë dhe falje prej Tij, nga të këqijat e shpirtrave tanë dhe nga ligësia e veprimeve tona. Atë që Allahu e udhëzon ska kush që e humb, e atë që Allahu e humb ska kush që e udhëzon. Unë Dëshmoj se nuk ka Zot tjetër përveç Allahut i Cili është Një dhe i Vetëm, dhe dëshmoj se Muhamedi (paqja dhe mëshira e Allahut qoftë mbi të) është rob dhe i dërguari i Tij.

Sa për atë që vijon:

Allahu i Lartësuar thotë: {Thuaj: "Ç'pritni për ne tjetër, pos njërës nga dy të mirat (o fitues, o dëshmorë)? Ndërsa ne presim për ju që nga ana e Allahut, ose nëpërmjet duarve tona, t'ju godasë me dënim. Pra, ju pritni, e bashkë me ju presim edhe ne.} [Surja Tevbe, 52]

O ju muslimanë, ne luftojmë nga bindja ndaj Allahut, ashtu si Allahu na urdhëroj që të luftojmë, dhe duke pritur shpërblimin e Tij. Ne me të vërtetë jemi duke luftuar për të përmbushur urdhërat e Allahut, dhe që ti afrohemi Atij më afër. Ne e falënderojmë Allahun për ato të cilat Ai na ka premtuar, se ai do të na japë një nga dy mirësitë (fitore ose shehidllëk). Pra Ai nuk na ka bërë obligim (vëtem) fitoren. Allahu i Lartësuar thotë: {Le të luftojnë në rrugën e Allahut, ata që e japin jetën e kësaj bote për botën tjetër. Kush lufton në rrugën e Allahut e mbytet (bie dëshmor) ose triumfon, Ne do t'i japim atij shpërblim të madh.} [Surja Nisa, 74]

Pra, neve na mbetet që të luftojmë dhe të jetmi të durueshëm, dhe nga Allahu është fitorja. Për këtë arsye, ne nuk duhet të lejojmë që mobilizimi i kombeve të kufrit (mosbesimit) kundër nesh të na alarmoj, të na frikësojë, apo të na thej vendosmërinë tonë, sepse ne padyshim që do të jemi fitues në çdo rast, me fuqinë dhe forcën e Allahut.

Allahu i Lartësuar thotë: {Allahu bleu prej besimtarëve shpirtrat dhe pasurinë e tyre me xhennet. Luftojnë në rrugën e Allahut, mbysin dhe mbyten. (Allahu dha) Premtim të cilin e vërtetoi në Tevrat, Inxhill e Kur'an. E kush është zbatues më i sigurt i premtimit të vet se Allahu? Pra, gëzonju tregtisë që e bëtë me Të. Ky është suksesi i madh.} [Surja Tevbe, 111]

Dhe Allahu i Lartësuar thotë: {E edhe (pré) të tjera, të cilat ju nuk keni pasur fuqi t'i merrni, po Allahu mbizotëroi atë, e Allahu ka fuqi për çdo gjë. Edhe sikur ata që nuk besuan t'ju luftonin juve, ata do të munden dhe do të kthejnë prapa, pastaj nuk do të gjejnë as mbrojtës, as ndihmës. (ky është) Ligji i Allahut që është i kahershëm edhe ndër të parët, në ligjin e Allahut nuk do të gjesh ndryshime.} [Surja Fet’h, 21-23]

Pra nëse ne qëndrojmë kështu në faqen e botës dhe luftojmë të gjitha ushtritë me të gjitha aftësitë e tyre dhe pastaj triumfojmë, nuk do të jetë befasi. Ky është premtimi i Allahut për ne: {Edhe të tjera që ju i dëshironi, ndihmë prej Allahut dhe fitore e afërt, e pra, përgëzoi besimtarët!} [Surja Saf, 13]

Dhe nëse na godet vdekja (mbytja), dhe të shtohën plagët tona, dhe stuhitë të bujnë kundër nesh, dhe vuajtjet tona të rriten, atëherë edhe as kjo nuk do të jetë befasi. Ky është premtimi i Allahut për ne. Përkundrazi, sprova është një percaktim (Kader) i vendosur. Allahu i Lartësuar thotë: {Po ju menduat se do të hyni në xhennet, pa u provuar edhe ju me shembullin e atyre që ishin para jush, të cilët i patën goditur skamjet e vuajtjet dhe qenë tronditur, saqë i dërguari thoshte, e me te edhe ata që kishin besuar: "Kur do të jetë ndihma e Allahut"?! Ja (u erdhi ndihma) vërtet ndihma e Allahut është afër"!} [Surja Bekare, 214]

Dhe nga Khabab Ibnul-Eret [Allahu qoftë i kënaqur me të] transmetohet: Ne iu ankuam të dërguarit të Allahut (paqja dhe mëshira e Allahut qoftë mbi të), (për persekutimet që u bënin idhujtarët) ndërsa ai ishte ulur në hijen e Qa'bes, i mbështetur në pelerinën e tij. Ne i thamë atij: "A s'do të kërkosh ndihmë për ne?" Ai tha: "Ne mesin e atyre që kanë qenë para jush ka pasur njeri [besimtar], të cilit i çelej një gropë në të cilën e vendosnin, pastaj sillej një sharrë dhe i vendosej mbi kokë dhe kështu sharrohej përgjysmë, dhe megjithëkëtë ai nuk hiqte dorë nga feja e tij. Trupi i tij do të shqyhej me krehër të hekurt, me ç'rast do t'i hiqej mishi nga nervat dhe eshtrat e tij, dhe megjithëkëtë ai nuk hiqte dorë nga feja e tij. Pasha Allahun! Kjo fe do të mbizotërojë, gjersa kalorësi do të udhëtojë nga San'a për në Hadrameut pa u frikësuar nga ndonjë gjë përveç Allahut dhe ujkut për sa i përket deleve të tij. Por ju njerëz jeni të paduruar." (el-Buhari, 3612)

O ju muslimanë, mos të jeni të habitur me mbledhjen e kombeve të kufrit (mosbesimit), shteteve dhe feve të tyre kundër Shtetit Islam, sepse kjo është gjendja e grupit fitimtar në çdo epokë. Kjo mbledhje do të vazhdojë, dhe sprovat dhe vuajtjet do të intensifikohen deri sa të grumbullohemi në dy kampe, derisa mos të mbetet në këtë kamp hipokritii, dhe në atë kamp të mos qëndrojë besimtari.

Për më tepër, kemi bindjen se Allahu do të ndihmojë robërit e Tij besimtarë. Dhe gëzohuni dhe qëndroni të qetë, sepse Shteti juaj vazhdon të jetë mirë. Dhe sa më shumë që kombet të rrisin mobilizimin e tyre të tërbuar kundër tij, aq më shumë rritet në sigurinë e tij dhe fitores së Allahut, dhe se është në rrugën e drejtë.

Dhe sa më të rënda mundimet të bëhen, aq më shumë i dëbon armiqtë dhe hipokritët, dhe bëhet më i pastër, më i patundur, dhe i forcon radhët e tij.

O ju muslimanë, beteja sot nuk është vetëm fushatë kryqëtare, kjo plotësisht është një luftë në mes kombeve të kufrit (mosbesimit) kundër kombeve të Islamit. Asnjëhere në historinë e Umetit tonë nuk ka qenë që e gjithë bota të mblidhet në një betejë të vetme si sot, dhe çdo muslimanë është i përfshirë në këtë luftë. Dhe ai është i detyruar të zbatoj urdhërin e Allahut duke kryer obligimin e xhihadit për hir të Allahut. Pra, nëse ai bindet, atëherë për të është mirë dhe ka shpëtim, sukses, afërsi ndaj Allahut, dhe arritjen e kënaqësisë së Tij, dhe nëse ai nuk i bindet, atëherë për të është shkatërrimi, humbja, dhe arritja e zemërimit dhe tërbimit të Allahut.

Në të vërtetë, çdo musliman është i përfshirë në këtë luftë. Dhe ai e ka për obligim që ta mbroj fen dhe Sheriatin e Allahut, dhe ti mbështes fëmijët dhe grat e shtypura.

Për këtë lufta është e çdo muslimani. Dhe çdo musliman e ka për obligim që ta mbroj fen e tij, veten e tij, pasurinë e tij, dhe ta mbroj nderin dhe dinjitetin e tij.

Kështu që përgatiteni veten për luftën e juaj, o muslimanë kudo qofshi. Përgatiteni veten duke qenë të sigurt në fitoren e Allahut. Përgatiteni veten, dhe mos u dobësoni dhe mos u brengosni.

Në të vërtet, Zoti juaj (i Madhëruar dhe i Plotfuqishëm) ju ka treguar për jobesimtarët: {Ju (besimtarët) në zemrat e tyre (të munafikëve) jeni frikë më e fortë se Allahu (frika nga Allahu). Kjo për shkak se ata janë popull që nuk kuptojnë. Ata të gjithë së bashku nuk kanë guxim t'ju luftojnë, vetëm kur gjenden në ndonjë vend të fortifikuar ose kur janë pas ndonjë muri. Armiqësia ndërmjet tyre është e ashpër. Mund të mendohet për ta se janë të bashkuar, e në realitet zemrat e tyre janë të përçara, sepse janë njerëz që nuk logjikojnë.} [Surja Hashr, 13-14]

Dhe Allahu (i Madhëruar dhe i Plotfuqishëm) e ka thënë të vërteten. Këtu janë pra kryqtarët e krishterë dhe kombet dhe fetë e mosbesimit që u mblodhën së bashku me ta, me hebrenjtë pas tyre. Ata nuk guxojnë që të vijnë nga toka për të luftuar një grup të vogël të Muxhahidëve. Secili prej tyre e shtyn përpara njeri-tjetrin, në mënyrë që ta involvojnë. Ata nuk guxojnë të vijnë, sepse zemrat e tyre janë mbushur me frikën nga Muxhahidët, dhe për shkak se, me mëshirën e Allahut, ata ishin mësuar me një mësim në Afganistan dhe Irak, dhe e kuptoi se ata nuk e kanë fuqinë për të mposhtur Muxhahidët. Ata nuk guxojnë të vijnë, sepse ata e dinë me siguri se çfarë tmerri dhe fatkeqësi i pret ata në Sham, Irak, Libi, Afganistan, Sinai, Afrikë, Jemen dhe Somali. Ata e dinë se çfarë i pret ata në Dabik dhe Ghuta prej humbjes, shkatërrimit dhe rrënimit. Ata e dinë se do të jetë lufta e fundit, dhe më pas - me lejen e Allahut - ne do ti sulmojmë ata dhe ata nuk do të na sulmojnë, dhe Islami do ta çojë botën edhe një herë deri të (ri) themellimi i Orës (rendit).

Për këtë arsye ata vonojnë ardhjen e tyre ashtu siq janë në gjendje për të, dhe punojnë fuqishëm për të mobilizuar, më shumë nga bishtat dhe agjentët e tyre nga radhët e sahavatëve, felëshuësve, kurdëve ateist, dhe kopetë e shtazëve rafidi (shiit).

Dhe Amerika dhe aleatët e saj vazhdojnë të ëndërrojnë për eleminimin e Hilafetit, përmes zëvendësve dhe bishtave të tyre. Për çdo koalicion që dështon, ata krijojnë koalicion të ri. Shikoni koalicionin e El-Selulit (Udh. Saudit), gabimisht i quajtur "Islam". Dhe u deklarua se qëllimi i koalicionit është për të luftuar kundër Hilafetit. Po të ishte me të vërtetë Islam do të kishte shpallur mbështetjen dhe ndihmën për njerëzit e keqtrajtuar dhe të përulur të Shamit, dhe luftën kundër nusejriive (alavitëve) dhe zotërive të tyre rus.

Po të ishte një koalicion Islam, do t'ju kishte shpallur armiqësi dhe luftë rafidive (shiitëve) pagan, dhe kurdëve ateist në Irak të cilët e kanë legjitimuar vrasjen dhe dëbimin e sunitëve, dhe kanë përhapur korrupsionin në vendet e tyre.

Po të ishte Islam, Kina ateiste nuk do ta përkrahte dhe nuk do të kishte kërkuar për t'u bashkuar me të.

Po të ishte Islam do të kishte deklaruar refuzimin ndaj zotërive të tij, hebrenjë dhe kryqëtar, dhe do të kishte bërë qëllimin e vet duke vrarë hebrenjtë dhe çliruar Palestinën.

Po, Palestin, hebrenjtë menduan se ne i kemi harruar ata, dhe menduan se na bënë ta harrojmë Palestinën, jo ne nuk e kemi harruar Palestinën për asnjë minutë, dhe së shpejti do ti dëgjoni marshimet e Muxhahidëve, dhe batalionet e tyre do t’ju rrethojnë. Ata do të vënë shpatat dhe thikat e tyre për t’ju përpunuar juve, do t‘ju shtypin me çizmet e tyre, dhe do të shkatërrojnë plotësisht atë që ju keni marrë, një ditë që ju e shihni largë dhe ne e shohim atë shumë afër.

Dhe këtu ne po vijmë më afër jush çdo ditë, dhe në të vërtetë llogaria juaj do të jetë jashtëzakonisht e rëndë. Ju kurrë nuk do të gjeni ngushëllim në Palestinë, o hebrenjë, dhe kjo nuk do të jetë shtëpia dhe toka jote. Palestina nuk do të jetë asgjë tjetër veçse një varr për ju, e Zoti juaj nuk ju ka mbledhur në të, përveç që muslimanët t’ju vrasin juve, pasi ju të fsheheni prapa pemëve dhe gurëve, dhe ju e dini këtë shumë mirë. Pritni pra! Sigurisht, edhe ne jemi duke pritur me ju.

O ju muslimanë, kthehuni të Libri i Allahut dhe Suneti i Pejgamberit (paqja dhe mëshira e Allahut qoftë mbi të), në qoftë se doni të dini të vërtetën e kësaj lufte dhe këtij koalicioni Hebre-Kryqëtar-Safavit të udhëhequr nga Amerika dhe i planifikuar nga hebrenjët. Dhe në qoftë se doni të dini të vërtën e atyre që qëndrojnë në radhët e saj, llogoret e saj, dhe kampin e tij. Sepse, Zoti juaj ju ka thënë: {As jehuditë, e as krishterët kurrë nuk do të jenë të kënaqur me ty deri sa ta pasosh fenë e tyre.} [Surja Bekare, 120]

{Ata do t'ju luftojnë juve vazhdimisht për t'ju zbrapsur, nëse munden, nga feja juaj.} [Surja Bekare, 217]

{Nëse ata ia dalin t'ju mundin, ata do të jenë armiq tuaj, do të zgjasin duart e veta dhe gjuhët e veta kundër jush, duke ju përbuzur, sepse ata dëshironin të mos besonit.} [Surja Mumtehine, 2]

{Ata nuk respektojnë te asnjë besimtar as farefisninë as marrëveshjen; si të tillë ata janë përdhunues.} [Surja Tevbe, 10]

{O ju që besuat, mos i zini për miq të ngushtë të tjerët jashtë mesit tuaj, ata nuk pushojnë së vepruari në dëm tuajin, u dëshirojnë çka u mundon juve. Urrejta kundër jush duket nga gojët e tyre, por ajo që fshehin në gjoksat tyre është edhe më e madhe. Ne pra, ua kemi sqaruar faktet nëse ju i kuptoni.} (Surja Ali Imran, 118)

{Nëse ju përjetoni ndonjë të mirë, ata i dëshpëron ajo, e nëse ju godet ndonjë e keqe, ata gëzohen për atë. Po, në qoftë se ju bëheni të durueshëm dhe ruheni (mëkateve), dinakëria e tyre nuk do t'u dëmtojë aspak. Është e sigurt se Allahu e ka në dorë atë që punojnë ata.} [Surja Ali Imran, 120]

{As ata, ithtarët e librit që nuk besuan, e as idhujtarët nuk duan që juve të ju vijë ndonjë e mirë nga Zoti juaj. Mirëpo, Allahu me mëshirën e vet veçon atë që dëshiron, Allahu është Zot i mirësisë së madhe.} [Surja Bekare, 105]

Dhe ka disa muslimanë që ende dyshojnë se kjo është një luftë kundër Islamit dhe muslimanëve!

Disa muslimanë mendojnë se kjo nuk është luftë kundër Sheriatit të Allahut dhe Umetit te Muhamedit! (paqja dhe mëshira e Allahut qoftë mbi të) Çfarë lloj devijimi është ky?

Në cilën fe është personi që qëndron në hendekun e këtij koalicioni kundër Shtetit Islam?

Në cilën fe është personi që përgojon Shtetin Islam ditën dhe natën, dhe që i nxit njerëzit për të luftuar atë, dhe e bën prioritet luftën, derisa i vetëm lufton kombet e kufrit (mosbesimit) kudo?

O ju muslimanë, dine se Shteti Islam, nga krijimi i tij 10 vjet më parë, është maja e shtizës në luftën e kampit të Imanit (besimit) dhe kampit të kufrit (mosbesimit).
Përkundrazi, është shtylla e këtij kampi, fundament dhe bazë. Dhe për shkak se armiqtë e Allahut e kanë kuptuar këtë, forcat e kufarëve (jobesimtarëve) dhe felëshuësve janë mbledhur në të gjithë botën dhe të gjithë ata ranë dakord për luftimin Shtetit Islam, dhe që të përpiqen që ta dobësojnë atë dhe ta shkatërrojnë me të gjitha mjetet dhe mënyrat.

Takimi i tyre është një dëshmi se Shteti Islam është shtyll nga kampi i Imanit (besimit) dhe majë shtize e shtylles se tij. Dëshmi e cila është më e qartë se dielli në mesditë. As edhe për të moshuarit dhe të rinjtë nuk është një sekret dhe askush nuk e mohon atë, përveç mohuesit të se vërtetës.

Pjesmarrja në këtë luftë është obligim për çdo musliman dhe nuk ka arsyetim për asnjë.

Ne ju bëjmë thirrje të gjithvë kudo që gjindeni që të dilni, veçanërisht bijtë e tokës së shënjtë (Mekës dhe Medines). Pra dilni, leht dhe rënd, të moshuar dhe të rinj!

Çohuni që ta mbroni fen e juaj!

Çohuni, o ju pasardhësit e Muhaxhirve (shpërngulurit) dhe Ensarve (vendasve)

Çohuni kundër El-Selulit (Udh. Saudit), tiranëve, felëshuësve, dhe ndihmoni njerëzit në Sham, Irak, Jemen, Afganistan, Kavkaz, Egjipt, Libi, Somali, Filipin, Afrikë, Indonezi, Turkistan, Bangladesh dhe kudo.

{O ju që besuat, ç'është me ju, që kur ju thuhet: "Dilni në (luftë) rrugën e Allahut!", ju u rënduat në vend (si të ishit të gozhduar). A mos ishit më të kënaqur me jetën e kësaj bote, se sa me atë të ardhmen? Përjetimi i jetës së kësaj bote ndaj asaj të

ardhmes, nuk është asgjë. Nëse nuk dilni (në luftë), Ai do t'ju dënojë me një dënim të rëndë, ju zëvendëson me një popull tjetër dhe Atij nuk i bëhet farë dëmi. Allahu është i gjithfuqishëm për çdo gjë.} [Surja Tevbe, 38-39]

Dhe Allahu i Madhëruar thotë:

Dilni (në luftë), le t'ju vijë (lufta) e lehtë ose e rendë, luftoni për hir të Allahut me pasurinë tuaj dhe me veten tuaj; kjo është gjëja më e dobishme për ju, nëse e kuptoni. (Surja Tevbe, 41)

O ushtarët e Shtetit Islam:

Qëndroni të durueshëm, ngase ju jeni në të vërtetën.

Qëndroni të durueshëm, se Allahu është me juve. Ai është Ndihmues dhe Përkrahës i juaj, dhe me të vërtetë Nidhmuesi dhe Përkrahësi më i mirë.

Qëndroni të durueshëm, se kjo është një betejë e re si ajo e Ahzabit, dhe me lejen e Allahut do të çkyhen tendat e tyre, do të shuhën zjarret e tyre dhe do të mposhtën nga Allahu.

Pastaj do ti sulmojmë me lejen e Allahut dhe ata nuk do të na sulmojnë. Pra qëndroni të durueshëm dhe jeni të bindur në fitoren e Allahut!

Ky tubim dhe kjo goditje kundër juve është premtim i Allahut për besimtarët, ngase Allahu u premtoi Adhuruesve të Tij fitoren, pas vuajtjes, vështirësisë dhe goditjes. I Madhëruari thotë: {E kur muslimanët e panë ushtrinë aleate, thanë: "Kjo është ajo që Allahu dhe i dërguari i Tij na premtuan neve, e Allahu dhe i dërguari i Tij e thanë të vërtetën". Ajo (ushtria e armikut që e panë) vetëm ua shtoi atyre besimin dhe mbështetjen.} [Surja Ahzab, 22]

Besimtarët ditën e Ahzabit (betejës) u gezuan për afrimin e fitores, siç e panë të njëjten gjë ata që ishin para tyre, nga ngurtësia dhe sprova.

Kështu, sprova duhet të jetë më e vështirë dhe të shpeshtohet, derisa të dobësohet Nifaku (hipokrizia) dhe të ankorohet Imani (besimi), në mënyrë që pastaj të zbrit fitorja.

Allahu na ka mbështetur për 10 vjet, nga kur e kemi shpallur themelimin e Shtetit Islam, sprovat u bënë të shumta dhe të medha, kështu që Shteti Islam u tërhoq nga shumë fusha, të cilat ai i kishte pushtuar më parë dhe i kontrollonte. Toka u bë shumë e ngusht për ne, pavarësisht nga gjërsia e saj, dhe armiqtë e Shtetit Islam mendonin se ata e kanë shkatërruar atë. Dhe munafikët (hipokritët) dhe ata që në zemrat e tyre kishin sëmundje, thonin: "Allahu dhe i dërguari Tij, nuk na premtuan tjetër vetëm se mashtrim!" Dhe derisa Muxhahidët e durueshëm thonin: "Kur do të jetë ndihma e Allahut?!“

Kur ata ishin të patundur dhe të durushëm, dhe Allahu i njohu munafikët (hipokritët) dhe besimtarët, zbriti fitorja e Allahut, më afër dhe më shpejt se sa e kishin menduar besimtarët. Dhe Shteti u rikthye - me mirësinë e Allahut – përsëri, shumëfish më i fortë se sa ishte më parë.

Pra qëndroni të patundur o ju Muxhahida, se para juve janë vëtem njëra nga dy gjërat e mira, ose fitore ose shehidllëk.

Nuk ka asgjë të mirë në jetën tonë, nëse ne nuk jetojmë nën sundimin e Allahut dhe në hijen e Sheriatit të Tij. Dhe sa e ëmbël që është vdekja në mbështetje të fesë se Allahut dhe mbrojtja e Sheriatit dhe të gjykimit të tij.

Të jeni të qëndrueshëm, sepse kemi ose një jetë me nder dhe dinjitet ose një vdekje të gëzuar dhe shehidllëk fisnik.

Kështu që kthenjav shpinën kësaj dunjaje dhe drejtohuni Allahut, se dunjaja është e përkohshme, dhe ajo që është të Allahu është më e mirë dhe e qëndrueshme.

Ndaloni mëkatet e juaja! Ruajuni nga shtypja, bindjuni Emirëve tuaj! Dhe mos u përplasni! Lexoni shumë nga Kurani, pendohuni dhe lutuni shumë për faljen: {Dhe Allahu nuk do t'i dënojë, derisa ata kërkojnë falje (istigfarë). [Surja Enfal, 33]

Kur të ndeshëni me armiqtë e Allahut, kërkoni ndihmen e Allahut dhe të jeni të qëndrueshëm dhe të durueshëm, dhe përseritni shpesh lutjen: „La havle vela kuvvete illa billah." (Nuk ka asnjë forcë apo fuqi tjetër pos Allahut)

Nëse jeni të durueshëm. Allahu do t’ju jap fitoren, do t’ju forcoj këmbet, dhe do t’ju sjell rrugëdalje nga ku nuk e pritni.

{O ju që besuat, kur të konfrontoheni me ndonjë grup, përqëndrohuni dhe përmendni çdo herë Allahun, që ta arrini fitoren e dëshiruar. Dhe respektojeni Allahun e të dërguarin e Tij, e mos u përçani mes vete, e të dobësoheni e ta humbni fuqinë (luftarake). Të jeni të durueshëm se Allahu është me të durueshmit.} [Surja Enfal 45-46]

Udhëzimi im për juve është, që ti çlironi të burgosurit e muslimanëve, dhe studjuesit e dijes kudo, që gjinden në burgjet e tavaghitëve (tiranëve).
Pra, të jeni të durueshëm o ju burgosurit tanë, dhe mos mendoni se do ta kemi një jetë të mirë, deri sa ne t’ju lirojmë të gjithvë, me anë të fuqisë se Allahut.

Dhe ne ju themi hebrenjëvë, kryqëtarëve, dhe marionetat dhe partit e tyre, në Amerikë, Evropë, Rusi dhe Aleatëve dhe Ithtarëve të tyre, nga Rafidit (Shiitët), Felëshuësit në të gjitha llojet dhe format e tyre:

{Thuaj: "Ç'pritni për ne tjetër, pos njërës nga dy të mirat (o fitues, o dëshmorë)? Ndërsa ne presim për ju që nga ana e Allahut, ose nëpërmjet duarve tona, t'ju godasë me dënim. Pra, ju pritni, e bashkë me ju presim edhe ne.} [Surja Tevbe, 52]

Dhe Zoti ynë i Dijshmi thotë:

{Ata që nuk besuan, shpenzojnë pasurinë e tyre për të penguar nga rruga e Allahut. Ata do ta shpenzojnë atë dhe ajo do të bëhet dëshpërim i tyre, madje ata do të mposhten. E ata që mohuan, do të përmblidhen vetëm në xhehennem.} [Surja Enfal, 36]

Dhe Zoti ynë i Plotfuqishmi dhe i Dijshmi thotë:

{Edhe sikur ata që nuk besuan t'ju luftonin juve, ata do të munden dhe do të kthejnë prapa, pastaj nuk do të gjejnë as mbrojtës, as ndihmës. (ky është) Ligji i Allahut që është i kahershëm edhe ndër të parët, në ligjin e Allahut nuk do të gjesh ndryshime.} [Surja Fet'h, 22-23]

Pritni pra o ju Kuffar (jobesimtar) dhe ju Murtaddun (felëshues)! Sigurisht, ne do të presim me ju!

Zoti ynë, I Plotfuqishmi dhe Dominuesi na ka thënë:

Luftoni ata, Allahu i dënon dhe i mposhtë ata nëpërmjet jush, e juve ju ndihmon kundër tyre dhe shëron zemrat e njerëzve besimtarë. (Surja Tevbe, 14)

E tashmë fjala (premtimi) e jonë u është dhënë më parë robërve tanë të dërguar, se ata, pa dyshim do të jenë të ndihmuar. Dhe se ushtria jonë do të jenë ata ngadhënjyesit. (Surja Safat, 171-173)

Zoti ynë na premtoi një nga dy gjërat më të bukura dhe na premtoi mbështetje dhe fitore, dhe juve o kuffar (jobesimtar), turpin dhe dënimin prej Tij apo nga duart tona. Ai ju premtoi humbjen dhe Allahu nuk e thyen premtimin e Vet!

Dhe ne ju premtojmë – me lejen e Allahut, që kushdo që merr pjesë në luftë kundër Shtetit Islam, do të paguajnë çmimin e shtrenjtë dhe do të pendohen! – me Lejen e Allahut –

Pra pritni oj Amerikë!
Pra pritni oj Evropë!
Pra pritni oj Rusi!
Pra pritni o ju Rafida (Shiit)!
Pra pritni o ju Murtaddun (Felëshues)
Pra pritni o ju Hebrenjë!
Sigurisht, edhe ne jemi duke pritur me ju!

O Allah Zbritës i Librit, Levizës i reve, Pushtues i grupëve, mposhti dhe shkundi ata. Mposhti ata dhe na ndihmo kundër tyre!

O Allah dërgo bekimin dhe paqen Tënde mbi Pejgamberin tonë Muhamed, dhe mbi familjen dhe shokët e tij.

Dhe lutja jonë e fundit: Falenderimi i takon Allahut, Zotit të botëve